

N:o 161.

Ank. till Riksd. kansli den 18 maj 1906 kl. 2 e. m.

*Memorial med förslag till åtskilliga stadganden att in
föras i det nya reglementet för riksgäldskontoret.*

(R. A.)

Statsutskottet får härmed öfverlämna förslag till åtskilliga stadganden i det nya reglementet för riksgäldskontoret, hvilka stadganden angå: återstående utgifter till följd af beslut vid föregående riksdagar; från riksgäldskontoret utgående riksdags- och revisionskostnader, aflöningar, förvaltningsutgifter m. m.; riksgäldskontorets inkomster och öfriga tillgångar utom lånefordringarna; samt fullmäktige tillhörande särskilda åligganden och uppdrag.

Ur reglementets § 35 har uteslutits stadgandet om underhåll och tillsyn af riksgäldskontorets hus, hvilket numera står under öfverintendentsämbetets förvaltning. Sista stycket af nämnda §, innehållande förut meddelade och intill utgången af innevarande år gällande bestämmelser om aflöning m. m. för vaktmästaren vid Riksdagens hus, har införts i den föreslagna § 36, hvilken § jämväl innehåller de från och med år 1907 gällande bestämmelser rörande aflöning m. m. för öfvervaktmästaren vid Riksdagens hus, som af innevarande års Riksdag med bifall till utskottets memorial n:o 80 meddelats.

Den föreslagna § 42 angående dyrtidstillägg åt tjänstemännen vid justitieombudsmansexpeditionen grundar sig på Riksdagens bifall till utskottets i memorial n:o 12 under punkten III gjorda hemställan.

Bih. till Riksd. Prot. 1906. 4 Saml. 1 Afd. 102 Häft. (N:o 161).

I § 43 har det till bestridande af justitieombudsmansexpeditionens och tryckfrihetskommitténs expenser anvisade beloppet blifvit höjdt på sätt Riksdagen genom bifall till utskottets memorial n:o 79 beslutat.

Till § 54, angående disposition af influtna köpeskillingar för försålda mindre kronoegendomar, har gjorts det tillägg, som påkallas af Riksdagens bifall till utskottets hemställan i utlåtandet n:o 119.

De föreslagna nya §§ 93 och 94, angående anordnande af täflan beträffande viss dekorering i riksdagshusets plenisalar samt angående uppförande af en stenbarriär för begränsning mot Norrbro af platsen framför riksdagshuset, grunda sig på Riksdagens bifall till utskottets memorial n:is 81 och 126.

I öfrigt äro de föreslagna stadgandena af lika innehåll med motsvarande stadganden i nu gällande reglemente, hvarur uteslutits §§ 13, 21, 22, 23, 25 och 28, hvilka innehålla uppdrag, som numera blifvit fullgjorda.

Med förbehåll såsom vanligt att vid reglementets slutliga uppställning få ändra paragrafernas nummerordning, där sådant kan erfordras, hemställer utskottet,

att det nu öfverlämnade förslaget till stadganden må af Riksdagen godkännas.

Stockholm den 18 maj 1906.

På statsutskottets vägnar:

HUGO TAMM.

Angående riksgäldskontoret åliggande utbetalningar.

1:o. Återstående utgifter till följd af beslut vid föregående riksdagar.

§ 8.

Riksdagen har år 1898 beslutat, att till odlingslånefonden må under hvar af åren 1899—1903 ej mindre ingå de till statskontoret inflytande annuiteter å odlingslån, än äfven af riksgäldskontoret, i mån af behof och uppå rekvisition af Kungl. Maj:t, öfverlämnas medel till så stort belopp, som jämte de till fonden ingående annuiteter kan erfordras till fyllande af högst en million kronor årligen, samt att riksgäldskontoret skall af fonden erhålla godtgörelse för den ränteutgift, som genom berörda medels öfverlämnande till fonden för riksgäldskontoret förorsakas.

§ 9.

Riksdagen har år 1903 beslutat, att till odlingslånefonden må under hvar af åren 1904—1908 ej mindre ingå de till statskontoret inflytande annuiteter å odlingslån, än äfven af riksgäldskontoret, i mån af behof och uppå rekvisition af Kungl. Maj:t, öfverlämnas medel till så stort belopp, som jämte de till fonden ingående annuiteter kan erfordras till fyllande af högst en million kronor årligen, samt att riksgäldskontoret skall af fonden erhålla godtgörelse för den ränteutgift, som genom berörda medels öfverlämnande till fonden för riksgäldskontoret förorsakas.

§ 10.

Riksdagen har år 1902 till bildande af en lånefond för torfindustriens understödjande, särskildt tillverkningen af brännorf och torfkol samt framställandet af torfströ, att förvaltas och användas i öfverensstämmelse med vissa angifna grunder, bemyndigat riksgäldskontoret att för ändamålet i mån af behof tillhandahålla statskontoret ett belopp af högst 1,500,000 kronor samt medgifvit, att de kapitalafbetalningar, som skola å de från fonden utgående lånen verkställas, må intill utgången af år 1908 tilläggas fonden.

§ 11.

Riksdagen har år 1904, för bildande af en egnahemslånefond att användas för af Riksdagen angifvet ändamål, bemyndigat riksgäldskontoret att under åren 1905—1909 tillhandahålla statskontoret ett belopp af högst tio millioner kronor; hvarjämte Riksdagen dels beslutat, att riksgäldskontoret skall af fonden erhålla godtgörelse för den ränteutgift, som genom berörda medels öfverlämnande till fonden förorsakas riksgäldskontoret, dels ock medgifvit, att de kapitalinbetalningar, som å de från fonden utlämnade lånen verkställas, må intill utgången af år 1909 tilläggas fonden.

§ 12.

Riksdagen har år 1905, under de villkor och bestämmelser, som i fråga om den redan bildade lånefonden för rederinäringsens understödjande stadgats med afseende å dess förvaltning och användning samt rörande dispositionen af inflytande räntor och kapitalafbetalningar å de från fonden utlämnade lån, bemyndigat riksgäldskontoret att, utöfver det till samma fond år 1903 anvisade belopp af 5,000,000 kronor, i mån af behof tillhandahålla statskontoret ytterligare 5,000,000 kronor.

§ 13.

Till låneunderstöd för enskilda järnvägar har 1896 års Riksdag beviljat och ställt till Kungl. Maj:ts disposition ett extra anslag af 7,500,000 kronor, att utgå under fem år från och med år 1897 med 1,500,000 kronor årligen, dock så att belopp, som ej blifvit till utgående under ett af dessa år anvisadt, må för ett efterföljande år af samma femårsperiod disponeras, ägande Kungl. Maj:t att å detta anslag till understödjande af nya, ännu ej påbörjade enskilda järnvägsanläggningar anvisa af Kungl. Maj:t beviljade understödsbelopp, att utgå i enlighet med följande villkor och bestämmelser:

1:o) att kostnadsförslag och arbetsplan fastställas af Kungl. Maj:t, som ock närmare bestämmer de ställen, hvilka järnväg skall beröra, varande det sökande bolaget skyldigt att godtgöra de särskilda kostnaderna för möjligen erforderliga kontrollundersökningar, besiktningar, extra biträdens användande med mera dylikt, hvilka kunna af kostnadsförslagets och arbetsplanens granskning föranledas;

2:o) att det lånesökande bolaget, för att kunna erhålla statsunderstöd, skall vara skyldigt hos Kungl. Maj:t styrka, att det förfogar öfver ett kapital, som jämte statslånet är fullt tillräckligt till järnvägsanläggningens utförande på sätt arbetsplan och kostnadsförslag innehålla och hvaraf minst så stor del, som motsvarar hälften af den beräknade anläggningskostnaden, bör utgöras af inbetaldt eller tecknad aktiebelopp eller eljest utan återbetalningsskyldighet lämnadt tillskott till järnvägsanläggningens utförande;

3:o) att låneunderstödet må utgöra högst hälften af anläggningskostnaden efter det fastställda kostnadsförslaget samt lyftas i mån af arbetets fortgång på sätt och å tider, som Kungl. Maj:t bestämmer, dock med iakttagande däraf, att inbetalningarna å den del af anläggningskapitalet, som bör utgöras af aktiekapital eller eljest utan återbetalningsskyldighet lämnadt tillskott, skola ske i förhållande till de andelar af lånesumman, som lyftas, och före lyftningen af dessa låneandelar; skolande härjämte en tiondedel af den beviljade låneförsträckningen inestå, till dess besiktning af järnvägsanläggningen blifvit i öfverensstämmelse med § 2 mom. 2 af kungl. kungörelsen den 11 december 1874, angående ordningen för afsyning och besiktning af enskilda järnvägar och deras upplåtande för allmän trafik, för rättad, och väg- och vattenbyggnadsstyrelsen meddelat tillstånd till banans öppnande för allmän trafik;

4:o) att i afseende å ifrågavarande försträckningar skall iakttagas:

a) att annuiteten beräknas till fem procent å ursprungliga försträckningsbeloppet, af hvilken annuitet först godtgöres ränta efter fyra och en half för hundra å oguldet kapitalbelopp och återstoden utgör afbetalning däraf;

b) att anstånd med räntans erläggande må medgifvas för högst tre år; dock icke utöfver ett år från den dag, då, enligt Kungl. Maj:ts bestämmande, järnväg senast skall vara färdig och för trafik öppnad; skolande beloppet af den ränta, med hvars erläggande anstånd sålunda medgifves, till staten inbetalas, sedan genom de stadgade annuitetslikviderna all öfrig ränta, med hvilken anstånd icke beviljats, blifvit gulden och kapitalet godtgjort, så att efter nämnda tids förlopp med annuitetens erläggande fortfares så länge, till dess äfven beloppet af den ränta, med hvars erläggande anstånd medgifvits, blifvit till staten inbetaldt; och

c) att kapitalafbetalning skall vidtaga tre år efter den dag, då, enligt Kungl. Maj:ts bestämmande, järnväg senast skall vara färdig och för trafik öppnad;

5:o) att järnvägsanläggningen med alla därtill hörande byggnader och

materiel, äfvensom all bolagets öfriga egendom, skall utgöra säkerhet för den af staten lämnade försträckning, och staten till säkerhet för sin fordrans utbekommande erhålla in-teckning med förmånsrätt framför hvarje annan fordran i den järnväg, för hvars anläggning den ifrågavarande försträckningen beviljats; börande ej mindre, såsom villkor för statslånets erhållande och tillgodonjutande, i bolagsordningen intagas stadgande om bolagets skyldighet att till säkerhet för statens fordran in-teckna bolagets järnväg med förmånsrätt för samma fordran framför hvarje annan fordran hos bolaget, än ock en tredjedel af det beviljade statslånet in-estå, till dess in-teckning med ofvan stadgad förmånsrätt i bolagets järnväg meddelats för förut lyfta andelar af lånet; hvarjämte ofvanberörda sista tredjedel ej må utbekommas, förrän in-teckning för dess belopp med förmånsrätt framför hvarje annan fordran än statens blifvit i bolagets järnväg behörigen meddelad;

6:o) att Kungl. Maj:t skall insätta en med särskild instruktion försedd ledamot i direktionen för hvarje järnvägsbolag, som innehar lån af staten, och utse en revisor att deltaga uti granskningen af bolagets förvaltning och räkenskaper, samt att arfvode till sålunda utsedd direktör och revisor skall bekostas af bolaget;

7:o) att hvarje järnvägsbolag, som erhållit statsunderstöd, skall vara skyldigt underkasta sig såväl de bestämmelser i fråga om samtrafik, hvilka Kungl. Maj:t kan finna godt för bolaget bestämma, som ock i öfrigt alla de villkor och kontroller, som af Kungl. Maj:t pröfvas lämpliga och nödiga; samt

8:o) att hvarje sådant bolag, som nyss är nämndt, må, då Kungl. Maj:t så pröfvar lämpligt, dels utan kostnad eller årlig ersättning undfå upplåtelse af den för järnvägsanläggningen erforderliga, kronan tillhöriga mark, som står under dess omedelbara disposition, hvaremot, när fråga är om boställsjord eller annan åt enskild person med åborätt eller annorledes upplåten kronojord, ersättning därför af bolaget bör lämnas i enlighet med gällande expropriationslag, dels ock kostnadsfritt begagna sådana å kronans ägor belägna kalk- och stenbrott jämte grustäkter, som kunna vara disponibla;

och åligger det fullmäktige att behörigen tillhandahålla och utbetala de belopp, Kungl. Maj:t kan komma att å detta anslag anvisa.

§ 14.

Till låneunderstöd för enskilda järnvägar har 1901 års Riksdag beviljat och ställt till Kungl. Maj:ts disposition ett extra anslag af 7,500,000

kronor, att utgå under fem år från och med år 1902 med 1,500,000 kronor årligen, dock så att belopp, som ej blifvit till utgående under ett af dessa år anvisadt, må för ett efterföljande år af samma femårsperiod disponeras, ägande Kungl. Maj:t att å detta anslag till understödjande af nya, ännu ej påbörjade enskilda järnvägsanläggningar anvisa af Kungl. Maj:t beviljade understödsbelopp, att utgå i enlighet med följande villkor och bestämmelser:

1:o) att kostnadsförslag och arbetsplan fastställas af Kungl. Maj:t, som ock närmare bestämmer de ställen, hvilka järnväg skall beröra, varande det sökande bolaget skyldigt att godtgöra de särskilda kostnaderna för möjligen erforderliga kontrollundersökningar, besiktningar, extra biträdens användande med mera dylikt, hvilka kunna af kostnadsförslagets och arbetsplanens granskning förmedlas;

2:o) att det lånesökande bolaget, för att kunna erhålla statsunderstöd, skall vara skyldigt hos Kungl. Maj:t styrka, att det förfogar öfver ett kapital, som jämte statslånet är fullt tillräckligt till järnvägsanläggningens utförande på sätt arbetsplan och kostnadsförslag innehålla och hvaraf minst så stor del, som motsvarar hälften af den beräknade anläggningskostnaden, bör utgöras af inbetaldt eller tecknadt aktiebelopp eller eljest utan återbetalningsskyldighet lämnadt tillskott till järnvägsanläggningens utförande;

3:o) att låneunderstödet må utgöra högst hälften af anläggningskostnaden efter det fastställda kostnadsförslaget samt lyftas i mån af arbetets fortgång på sätt och å tider, som Kungl. Maj:t bestämmer, dock med iakttagande däraf, att inbetalningarna å den del af anläggningskapitalet, som bör utgöras af aktiekapital eller eljest utan återbetalningsskyldighet lämnadt tillskott, skola ske i förhållande till de andelar af lånesumman, som lyftas, och före lyftningen af dessa låneandelar; skolande härjämte en tiondedel af den beviljade låneförsträckningen innestå, till dess besiktning af järnvägsanläggningen blifvit i öfverensstämmelse med § 2 mom. 2 af kungl. kungörelsen den 11 december 1874, angående ordningen för afsyning och besiktning af enskilda järnvägar och deras upplåtande för allmän trafik, för rättad, och väg- och vattenbyggnadsstyrelsen meddelat tillstånd till banans öppnande för allmän trafik;

4:o) att i afseende å ifrågavarande försträckningar skall iakttagas:

a) att annuiteten beräknas till fem procent å ursprungliga försträckningsbeloppet, af hvilken annuitet först godtgöres ränta efter fyra och en half för hundra å oguldet kapitalbelopp och återstoden utgör afbetalning därå;

b) att anstånd med räntans erläggande må medgifvas för högst tre år, dock icke utöfver ett år från den dag, då, enligt Kungl. Maj:ts bestämmande, järnväg senast skall vara färdig och för trafik öppnad; skolande beloppet af den ränta, med hvars erläggande anstånd sålunda medgifves, till staten inbetalas, sedan genom de stadgade annuitetslikviderna all öfrig ränta, med hvilken anstånd icke beviljats, blifvit gulden och kapitalet godtgjordt, så att efter nämnda tids förlopp med annuitetens erläggande fortfares så länge, till dess äfven beloppet af den ränta, med hvars erläggande anstånd medgifvits, blifver till staten inbetaldt; och

c) att kapitalafbetalning skall vidtaga tre år efter den dag, då, enligt Kungl. Maj:ts bestämmande, järnväg senast skall vara färdig och för trafik öppnad;

5:o) att järnvägsanläggningen med alla därtill hörande byggnader och materiel, äfvensom all bolagets öfriga egendom, skall utgöra säkerhet för den af staten lämnade försträckning, och staten till säkerhet för sin fordrans utbekommande erhålla inteckning med förmånsrätt framför hvarje annan fordran i den järnväg, för hvars anläggning den ifrågavarande försträckningen beviljats; börande ej mindre, såsom villkor för statslånets erhållande och tillgodonjutande, i bolagsordningen intagas stadgande om bolagets skyldighet att till säkerhet för statens fordran inteckna bolagets järnväg med förmånsrätt för samma fordran framför hvarje annan fordran hos bolaget, än ock en tredjedel af det beviljade statslånet innestå, till dess inteckning med ofvan stadgad förmånsrätt i bolagets järnväg meddelats för förut lyftade andelar af lånet; hvarjämte ofvanberörda sista tredjedel ej må utbejmmas, förrän inteckning för dess belopp med förmånsrätt framför hvarje annan fordran än statens blifvit i bolagets järnväg behörigen meddelad;

6:o) att Kungl. Maj:t skall insätta en med särskild instruktion försedd ledamot i direktionen för hvarje järnvägsbolag, som innehar lån af staten, och utse en revisor att deltaga uti granskningen af bolagets förvaltning och räkenskaper, samt att arfvode till sålunda utsedd direktör och revisor skall bekostas af bolaget;

7:o) att hvarje järnvägsbolag, som erhållit statsunderstöd, skall vara skyldigt underkasta sig såväl de bestämmelser i fråga om samtrafik, hvilka Kungl. Maj:t kan finna godt för bolaget bestämma, som ock i öfrigt alla de villkor och kontroller, som af Kungl. Maj:t pröfvas lämpliga och nödiga; samt

8:o) att hvarje sådant bolag, som nyss är nämndt, må, då Kungl. Maj:t så pröfvar lämpligt, dels utan kostnad eller årlig ersättning undfå upplåtelse af den för järnvägsanläggningen erforderliga, kronan tillhöriga mark, som står under dess omedelbara disposition, hvaremot, när fråga är om boställs-jord eller annan åt enskild person med åborätt eller annorledes upplåten kronojord, ersättning därför af bolaget bör lämnas i enlighet med gällande expropriationslag, dels ock kostnadsfritt begagna sådana å kronans ägor belägna kalk- och stenbrott jämte grustäkter, som kunna vara disponibla; och åligger det fullmäktige att behörigen tillhandahålla och utbetala de belopp, Kungl. Maj:t kan komma att å detta anslag anvisa.

§ 15.

Riksdagen har år 1905 medgifvit, att å det af Riksdagen enligt skrifvelse den 7 maj 1901 (n:o 74) till låneunderstöd för enskilda järnvägar beviljade och till Kungl. Maj:ts förfogande ställda extra anslag af 7,500,000 kronor må, utan iakttagande af i statsrådsprotokollet öfver civilärenden den 10 mars 1905 omförmälda, i Riksdagens berörda skrifvelse stadgade villkor, åt Orsa—Härjeådalens järnvägsaktiebolag till fullbordande af den redan påbörjade järnvägsanläggningen mellan Orsa och Sveg kunna anvisas ytterligare ett låneunderstöd till belopp af 2,200,000 kronor, dock under vilkor *dels* att landsting, kommuner eller enskilda i afgifven förbindelse, som af Kungl. Maj:t godkännes, utfäst sig att, i händelse de af statsmedel för järnvägsanläggningens utförande anvisade låneunderstöd jämte öfriga för bolaget tillgängliga medel skulle visa sig icke vara tillräckliga för järnvägsbyggnadens fullbordande enligt plan, som af Kungl. Maj:t fastställs, tillhandahålla bolaget för detta ändamål ytterligare erforderliga medel intill ett belopp af 250,000 kronor, *dels ock* att, därest från statsverkets sida påyrkas inlösning af järnvägen, innan 10 år förflutit från det någon del däraf öppnats för allmän trafik, staten skall äga påfordra, att inlösningsvärdet bestämmes af gode män, på sätt i den å ifrågavarande järnvägsanläggning meddelade koncessionen är föreskrifvet för den händelse inlösning skulle senare ifrågakomma.

§ 16.

1899 års Riksdag har, under godkännande, till hufvudsakliga delar, af de vid statsrådsprotokollet öfver civilärenden den 6 mars 1899 fogade

förslagskontrakt angående förvärfvande för svenska statens räkning af bandelen Örebro—Frövi af Örebro—Köpings järnväg och angående öfvertagande af kontrakt om trafikerande af Örebro—Svartå järnväg, bemyndigat riksgäldskontoret att enligt bestämmelserna i förstnämnda kontrakt fullgöra likviden af köpeskillingen med tillhörande räntebetaling.

§ 17.

1902 års Riksdag har

a) för sin del förklarar, att hinder icke möter för försäljning af fastigheten n:o 1 efter 1810 års nummerordning i kvarteret Lejonet i Stockholm under villkor, *dels* att fastigheten inköpes för statsverkets räkning för en köpeskillning af högst 2,250,000 kronor, hvilken köpeskillning efter köpets afslutande, tills vidare och intill dess Riksdagen i fråga om densammas utbetalande till säljaren annorlunda förordnar, skall för den genom öfverenskommelsen emellan konung Gustaf III och prinsessan Sophia Albertina den 17 mars 1783 bildade stiftelsens räkning innestå i riksgäldskontoret, som å innestående beloppet årligen, räknadt från den dag fastigheten till statsverkets disposition öfverlämnas, utbetalar fyra procent ränta till den, som enligt bestämmelserna i nämnda öfverenskommelse må vara därtill berättigad, *dels* att köpeskillingen må i sin helhet eller till större eller mindre del, efter det Riksdagens medgifvande för hvarje särskildt fall inhämtats, användas till fastighetsförvärf för omförmälda stiftelses räkning; *dels ock* att statsmedel icke må användas till reparation eller underhåll af sålunda inköpt fastighet eller till andra utgifter för densamma; samt

b) bemyndigat riksgäldskontoret att, därest den ifrågavarande försäljningen kommer till stånd, ej mindre verkställa den i mom. a) omförmälda årliga ränteutbetalning, utan äfven tillhandahålla erforderliga medel till de fastighetsinköp, som enligt samma moment framdeles kunna för stiftelsens räkning förekomma.

§ 18.

Riksdagen har år 1903, till bestridande af vissa kostnader för en expedition, afsedd att bringa undsättning åt docenten O. Nordenskjöld och hans följeslagare på ångfartyget Antarcics expedition till Södra Ishafvet, anvisat högst 200,000 kronor att af riksgäldskontoret förskottsvis utbetalas för att framdeles hos Riksdagen anmälas till ersättande; och åligger

det till följd häraf fullmäktige att behörigen tillhandahålla och utbetala hvad Kungl. Maj:t kan komma att af nämnda belopp för ändamålet anvisa.

§ 19.

Till anskaffande af ny rörlig materiel vid statens redan trafikerade järnvägar har 1905 års Riksdag för år 1906 beviljat och till utgående från riksgäldskontoret anvisat 4,000,000 kronor, att enligt Kungl. Maj:ts disposition utbetalas.

§ 20.

Till fortsättning af statsbanan från Göteborg till Skee har 1905 års Riksdag för år 1906 beviljat och till utgående från riksgäldskontoret anvisat 1,475,600 kronor, att enligt Kungl. Maj:ts disposition utbetalas.

5:o. Från riksgäldskontoret utgående riksdags- och revisionskostnader, aflöningar, förvaltningsutgifter m. m.

§ 34.

Alla på Riksdagens beslut grundade utgifter för riksdagskostnader skola, intill dess annorlunda af Riksdagen förordnas, under behörigt iakttagande af samma genom Riksdagens statsutskott fullmäktige till efterrättelse härvid meddelade beslut, omedelbart från riksgäldskontoret till vederbörande utbetalas, hvarförutan sådana af Riksdag föranledda utgifter, som i anseende till deras föremål eller beskaffenhet dels redan blifvit, dels framdeles varda af Kungl. Maj:t godkända och å statskontoret anvisade, må, efter erhållna rekvisitioner och anställd granskning af därför aflämnade verifikationshandlingar, statskontoret af riksgäldskontoret godtgöras.

§ 35.

Kostnaderna för nödiga reparationer och andra arbeten för vederbörigt underhåll och tillsyn af den för Riksdagens sammankomster afsedda fasta egendom äfvensom för de uti samma egendom befintliga inventariers underhåll och komplettering skola utaf riksgäldskontorets medel bestridas, i likhet med andra till så kallade kontorsexpenser vanligen hänfödda utgifter.

§ 36.

Riksdagen har år 1901 beslutat, att för vaktmästaren vid Riksdagens hus skola beträffande aflöning samt i fråga om pensions erhållande gälla samma bestämmelser, som för vaktmästare vid riksgäldskontoret finnas upptagna i riksgäldskontorets aflöningsstat och reglemente, äfvensom att för vaktmästaren vid Riksdagens hus må i den tjänstgöringstid, som för erhållande af ålderstillägg är stadgad, få inräknas jämväl den tid, under hvilken han innehaft annan ordinarie vaktbetjäntbefattning vid Riksdagen eller dess verk; skolande aflöning och pension till bemälda vaktmästare i räkenskaperna uppdebiteras och utbetalas såsom kostnad för Riksdagens hus.

1906 års Riksdag har, med bestämmande att vaktmästaren vid Riksdagens hus skall benämnas öfvervaktmästare vid Riksdagens hus, *dels* för honom fastställt följande aflöningsförmåner att från och med år 1907 utgå, nämligen

lön	kronor 1,400: —
tjänstgöringspenningar	» 600: —
	<hr/>
	kronor 2,000: —

samt fri bostad med nödigt bränsle och elektriskt ljus, dock med en strömförbrukning af högst 75 kilowatt om året, äfvensom uniformsbeklädnad, *dels ock* föreskrifvit, att i fråga om tjänstgöringspenningars och pensions erhållande skola för öfvervaktmästaren vid Riksdagens hus gälla samma bestämmelser, som i riksgäldskontorets reglemente finnas för vaktmästare vid detta verk angifna, samt att aflöning och pension till bemälda öfvervaktmästare skola i riksgäldskontorets räkenskaper uppdebiteras och utbetalas såsom kostnad af Riksdagens hus.

§ 37.

Riksdagen har år 1905 beviljat maskinisten vid Riksdagens hus Karl Gustaf Oskar Nilsson en pension till belopp af 700 kronor årligen att från och med månaden näst efter den, under hvilken Nilsson af fullmäktige i riksgäldskontoret entledigas från sin befattning, till honom under hans återstående lifstid från riksgäldskontoret utbetalas.

§ 38.

Riksdagen har till fullmäktiges i riksgäldskontoret disposition anvisat ett särskildt årligt arvode till belopp, som för tiden från och med år 1901 bestämts till 1,000 kronor, att tills vidare i början af hvarje år efter vederbörligen fullgjord redovisningsskyldighet för det senast förflutna året tilldelas den person, som därunder haft sig af fullmäktige uppdragen befattningen att emottaga, vårda, utdela och redovisa ej mindre de från trycket utgifna riksdagsprotokoll jämte därtill hörande bihang, än äfven andra tryckta handlingar, som blifvit till riksgäldskontoret aflämnade och finnas i kontorets förvar för att därstädes på föreskrifvet sätt tillhandahållas och utdelas; börande den, som erhåller detta arvode, emot åtnjutandet däraf vara skyldig att, då tryckning på allmän bekostnad förekommer af sådana handlingar, som kunna anses tillhöra Riksdagens protokoll eller skola bland riksdagsmännen utdelas, vaka däröfver, att det i sådant afseende erforderliga antal exemplar varder afdraget och till riksgäldskontoret vederbörligen aflämnadt, äfvensom att fullgöra öfriga åligganden, som med nämnda befattning hittills varit eller hädanefter enligt därom meddelade föreskrifter varda förenade.

§ 39.

För komplettering och utvidgande af Riksdagens bibliotek samt dermed förenade utgifter utgår ett årligt anslag af 4,500 kronor; och skola de af 1882 års Riksdag fastställda stadgar för Riksdagens bibliotek, med däri vid 1894 och 1899 års riksdagar vidtagna ändringar, samt instruktion för bibliotekarien vid Riksdagens bibliotek tjäna till efter rättelse.

Riksdagen har meddelat följande bestämmelser att från och med år 1901 tillämpas:

a) att aflöningen för Riksdagens bibliotekarie utgår med:	
lön.....	kronor 3,000: —
och tjänstgöringspenningar.....	» 1,500: —
	<hr/>
	kronor 4,500: —;

att lönen må kunna, efter fem års tjänstgöring i befattningen, ökas med 500 kr. och, efter tio års tjänstgöring, med ytterligare 500 kronor;

att i fråga om tjänstgöringspenningars och pensions erhållande samma bestämmelser gälla för Riksdagens bibliotekarie, som i riksgäldskontorets reglemente finnas för detta verks tjänstemän angifna;

att bibliotekarien äger, när sådant utan hinder för göromålens behöriga gång kan ske, utan afdrag å den för honom fastställda aflöning, åtnjuta semester under en och en half månad årligen å tid, som fullmäktige bestämma;

att bibliotekarien skall vara skyldig att ställa sig till efterrättelse gällande eller blifvande stadgar för Riksdagens bibliotek och instruktion för bibliotekarien vid Riksdagens bibliotek;

b) att fullmäktige i riksgäldskontoret äga att vid Riksdagens bibliotek anställa en vaktmästare med åtnjutande af dels:

lön	kronor 600: —
tjänstgöringspenningar.....	» 200: —
	<hr/>
	kronor 800: —;

dels ock antingen fri bostad med nödig vedbrand eller, i stället för denna förmån, 200 kronor såsom tjänstgöringspenningar, hvilken aflöning må kunna efter fem års ordinarie tjänst höjas, lönen med 100 och tjänstgöringspenningarna med 100 kronor;

att i fråga om tjänstgöringspenningars och pensions erhållande samma bestämmelser gälla för den vid Riksdagens bibliotek anställda vaktmästare, som i riksgäldskontorets reglemente finnas för vaktmästarne vid detta verk angifna;

c) att såväl bibliotekariens som vaktmästarens vid Riksdagens bibliotek aflöning och pension skola utgå af förslagsanslaget till riksdagskostnader; och

d) att fullmäktige i riksgäldskontoret äga att under riksdag vid Riksdagens bibliotek anställa en amanuens med arfvode af 6 kronor 50 öre om dagen samt att tilldela vaktmästaren vid biblioteket, förutom hans ofvan berörda aflöning, ett extra arfvode af 2 kronor 50 öre om dagen under den tid, Riksdagen är samlad.

Enligt beslut af 1905 års Riksdag har ett årligt anslag af 1,000 kronor ställts till fullmäktiges i riksgäldskontoret förfogande för beredande åt Riksdagens bibliotekarie under de tider, då sådant pröfvas vara erforderligt, af biträde vid katalogisering samt vissa andra i biblioteket förekommande göromål.

Riksdagen har år 1905 bemyndigat fullmäktige i riksgäldskontoret att under de tider af året, då behof däråf förefinnes, vid biblioteket anställa en extra vaktmästare med åtnjutande under den tid riksdag pågår af ena-

handa arfvode, som är eller varder bestämdt för vaktmästare hos Riksdagens kamrar, samt å andra tider mot den godtgörelse, som fullmäktige pröfva skälig.

§ 40.

De traktamenten och resekostnadsersättningar, som tillkomma Riksdagens revisorer, skola, enligt behörigen granskade och godkända räkningar, utbetalas af riksgäldskontoret; ägande revisorerna att, utom de af dem fastställda arfvoden till de hos dem anställda sekreterare samt kameral-, kansli- och vaktbetjäning, på riksgäldskontoret anvisa ersättning för inköp af papper, skrifmaterialier och andra dylika utgifter, för annonser om revisorernas sammanträden samt för de kostnader, som kunna föranledas af verkställda resor.

Kostnaderna för tryckning, häftning och utdelning af revisorernas berättelse öfver revisionen af statsverket, riksbanken och riksgäldskontoret, äfvensom af de förklaringar, som i anledning därpå kunna varda afgifna, böra äfven af riksgäldskontorets medel bestridas.

§ 41.

Aflöningen för justitieombudsmannen samt den hos honom anställda kansli- och vaktbetjening bör af riksgäldskontoret utbetalas; skolande lönen för justitieombudsmannen, under den tid innevarande Riksdags statsreglering kommer att blifva gällande, utgå med 8,000 kronor, eller lika belopp, som justitiekanslerns aflöning enligt sagda statsreglering utgör; hvaremot justitieombudsmannen, därest han förut innehar tjänst på rikets stat, är skyldig att den därmed förenade löneinkomst frånträda, så länge han uppbär justitieombudsmanslönen.

Utöfver den fastställda aflöningen äger den justitieombudsman, som hädanefter tillträder detta ämbete och dessförinnan icke är i hufvudstaden bosatt, att såsom flyttningshjälp uppbära från riksgäldskontoret 1,500 kronor.

För ofvan bemälda kansli- och vaktbetjäning utgår aflöningen med följande årliga belopp, nämligen:

för sekreteraren med 4,500 kronor;

- » en kanslist, som tillika har skyldighet att ombesörja registratorsgöromålen, med 3,000 kronor; hvilka två löner dock kunna höjas efter fem år med 500 kronor och efter tio år med ytterligare 500 kronor;
- » en kanslist med 2,500 kronor, dock med rätt för justitieombudsmannen att, utan tillsättning af omförmälde kanslist, till befordrande af göro-

målens gång inom expeditionen, vikariatsersättning, renskrifning m. m. använda nämnda belopp, dock med skyldighet å hans sida att för medlens användning redovisa; samt för en vaktmästare med 950 kronor, hvilket belopp dock efter fem års innehafvande af tjänsten kan höjas med 100 kronor.

I öfrigt skola de för justitiekanslersexpeditionen gällande bestämmelser och villkor i tillämpliga delar, efter justitieombudsmannens bepröfvande, gälla äfven för justitieombudsmansexpeditionen; hvarjämte särskildt är stadgadt, dels att sekreteraren hos justitieombudsmannen bör utan särskild ersättning jämväl bestrida de göromål, som tillhöra sekreterarebefattningen hos tryckfrihetskommittén, dels att, därest han förut innehar tjänst på rikets stat, samma villkor och förbehåll skola vid uppbärandet af ofvan berörda aflöning iakttagas, som äro stadgade i afseende på utbetalningen af justitieombudsmanslönen vid enahanda fall.

§ 42.

Riksdagen har, för beredande af dyrtidstillägg åt tjänstemännen vid justitieombudsmansexpeditionen, för år 1906 anvisat 600 kronor att af riksgäldskontoret utbetalas med iakttagande, att för beräkning af dyrtidstillägg skola gälla följande grunder:

1:o) Dyrtidstillägg utgår med tio procent å kontant aflöning, dock icke i något fall med högre belopp än 300 kronor.

2:o) Från åtnjutande af dyrtidstillägg undantagas:

a) de tjänstemän, i hvilkas aflöning ingår bostads- eller boställsförmån in natura;

b) de tjänstemän, hvilkas aflöningsförmåner af statstjänst för innevarande år uppgå till högre belopp än 5,000 kronor;

c) de tjänstemän och betjante, hvilkas sammanlagda inkomster af arbete, dyrtidstillägget oberäknadt, år 1905 af vederbörande taxeringsmyndigheter uppskattats till högre belopp än 5,000 kronor;

3:o) Dyrtidstillägg till den, som af statens medel åtnjuter lön eller arfvode för två eller flera befattningar, utgår endast för en af dessa, nämligen för den, som medför högsta aflöningen, eller, därest denna på mer än ett ställe är lika, för den af dem, till hvilken han först blifvit befordrad; samt

4:o) Dyrtidstillägget anses tillhöra lönen.

§ 43.

Till kostnader för justitieombudsmannens ämbetsresor bör riksgäldskontoret uppå hans rekvisition och emot därför inom hvarje års utgång afgifvande redogörelse förskottsvis utbetala en summa af 2,000 kronor.

Till bestridande af expenser vid justitieombudsmannens och tryckfrihetskommitténs expedition bör årligen från och med år 1906 ett belopp af 1,000 kronor, emot behörig redogörelse, förskottsvis af riksgäldskontoret till justitieombudsmannen utbetalas.

Tryckningen och häftningen af justitieombudsmannens ämbetsberättelser jämte därtill hörande bilagor böra verkställas och papperet för dessa handlingars tryckning anskaffas genom fullmäktiges försorg; dock skall den därvid erforderliga korrekturläsningen besörjas på sätt förut skett; börande samtliga trycknings- och häftningskostnaderna för ifrågavarande berättelser och bilagor omedelbart utaf riksgäldskontoret godtgöras, utan afdrag å de till expenser för sagda expedition beviljade anslag, hvaremot de medel, hvilka inflyta genom samma berättelsers försäljning i bokhandeln, skola af justitieombudsmannen, som härom äger foga anstalt, inför fullmäktige särskildt redovisas.

§ 44.

Såsom arfvode åtnjuter fullmäktiges ordförande 3,200 kronor, samt hvar och en af de öfrige fullmäktige 1,600 kronor årligen; hvarförutom fullmäktig, som ej är i Stockholm bosatt, äger att för en resa årligen till och från hemorten uppbära kostnadsersättning, beräknad efter samma grunder, som gälla för beräkandet af resekostnadsersättningen åt Andra Kammarrens ledamöter.

Fullmäktiges deputerade åtnjuta härjämte särskilda årliga arfvoden, som utgå med 5,000 kronor till förste deputeraden och med 3,000 kronor till andre deputeraden.

§ 45.

Aflöningen för riksgäldskontorets tjänstemannapersonal och vaktbetjäning utgår enligt den af Riksdagen för nämnda verk fastställda af löningsstat, hvilken icke får öfverskridas.

§ 46.

Till belöning för extra arbeten och till uppmuntran för extra ordinarie, som ådagalagt synnerlig flit och skicklighet, äga fullmäktige att använda 8,000 kronor årligen; dock får hvad häraf under årets lopp icke behöft utgifvas under ett påföljande år ej för samma ändamål användas. För öfrigt äga fullmäktige icke att tilldela betjäningen vid riksgäldskontoret hvarken ljuspenningar eller andra arfvoden än de i aflöningsstaten och detta reglemente särskildt bestämda eller medgifna.

§ 47.

Såsom begrafningshjälp eller understöd för sterbhusen efter aflidne omedlade tjänstemän och vaktbetjante vid riksgäldskontoret och f. d. generalassistentkontoret äga fullmäktige att under loppet af hvarje år disponera en summa af högst 225 kronor.

§ 48.

Därest änke- och pupillkassans vid riksgäldskontoret afslutade och vederbörligen granskade räkenskaper för tiden till och med det år, då nästa riksdag slutar, skulle visa, att kassans inkomster under året understigit de utbetalningar, som därunder kassan ålegat, må den sålunda uppkomna bristen, inom ett belopp af högst 2,250 kronor för året, af riksgäldskontorets medel godtgöras, under förbehåll likväl, att hvad utaf denna anslagssumma för ett år ej behöft användas icke får för ett annat af kassan tillgodonjutas, och under villkor, att delägarnes bidrag under tiden utgå utan förminskning af deras uti det för kassan nu gällande reglemente bestämda belopp, samt att pensionerna för änkor och barn efter ämbets- och tjänstemän samt vaktbetjante vid riksgäldskontoret icke få höjas utöfver en fjärdedel af den ordinarie lön, hvilken den aflidne delägaren senast vid detta verk innehaft, och för tjänstemäns samt vaktbetjantes vid f. d. generalassistentkontoret efterlämnade änkor och barn icke utöfver fem sextondedelar af det lönebelopp, efter hvilket den för sistnämnda kontors tjänstemannapersonal stadgade årliga afgift till samma kassa blifvit beräknad och vederbörligen inbetald.

Angående riksgäldskontorets inkomster och öfriga tillgångar utom lånefordringarna.

§ 49.

De till riksgäldskontoret hörande och dit anslagna medel må icke, under någon förevändning eller med hvad villkor som helst, därifrån ryckas eller användas till andra behof, än dem Riksdagen bestämt. Allt förordnande, som däremot strider, vare kraftlöst (68 § regeringsformen). Och må, vid likviderande af riksgäldskontorets fordringar, ackord, utan Riksdagens särskilda samtycke, icke medgifvas.

§ 50.

Riksgäldskontoret äger att emottaga de medel, hvilka kunna inflyta vid försäljning af kronan tillhöriga hus i städerna — hvarifrån dock undantagas auktionsmedlen för sådana hus, som äro inköpta för kungl. flottans i Karlskrona behof eller för allmänna magasinsinrättningens räkning — såvida ej dessa medel blifvit af Rikets Ständer eller Riksdagen för särskildt ändamål anvisade.

§ 51.

Sedan 1877 års Riksdag, i fråga om bergverkstiondens upphörande, beslutat, bland annat, att, med undantag tills vidare för Höganäs stenkolsverk, alla öfriga verk, som nu äro förpliktade till bergverkstiondes utgörande, från och med år 1878 befrias från dylik tionde, dock hvad nedan nämnda verk angår med följande villkor och förbehåll:

a) för Tunabergs kopparverk, att dess ägare inom 1878 års slutantingen till kronan afstår all rätt till Tunabergs bergslags allmänning eller ock efter fulla värdet, sådant det vid behörig uppskattning kan varda bestämdt, till riksgäldskontoret erlägger lösen för den del af allmänningen, som, sedan de till skogsfång därifrån berättigade hemman och lägenheter erhållit mot denna förmån svarande skogsmark, kan verket tillkomma;

b) för Löfås silfververk, att ägarne af detta verk före 1878 års slut till riksgäldskontoret inbetala löseskilling för den af verket utgående afrad med 11,344 kronor 60 öre; och

c) för Dylta svafvel-, vitriol- och rödfärgsverk, att ägaren af detta verk likaledes före 1878 års utgång till riksgäldskontoret inbetalar löseskilling för den af detta verk utgående afrad med 13,958 kronor 40 öre; samt med rätt i öfrigt för bergverken att komma i åtnjutande af befrielsen från tionden från och med det år, under hvilket de uppfyllt de ofvan nämnda villkor och förbehåll, som för vissa bland dem blifvit för sådan befrielse bestämda; så äger riksgäldskontoret att mottaga de belopp, hvilka till följd af ofvan nämnda villkor komma att till riksgäldskontoret inbetalas.

§ 52.

Om statskontoret erhåller större behållningar å sina räkningar i riksbanken, än som för de löpande statsutgifternas bestridande anses erforderliga, äger riksgäldskontoret att i afräkning å riksgäldskontoret tillkommande anslag eller på de återbetalningsvillkor, som af fullmäktige medgifvas, sådana behållningar af statskontoret till förvaltning mottaga.

§ 53.

Från statskontoret äger riksgäldskontoret att, i mån af behof, under åren 1906 och 1907 utbekomma de i hvardera årets riksstat till utgående från riksgäldskontoret förslagsvis uppförda anslag till riksdags- och revisionskostnader samt aflöningar, äfvensom till räntor och afbetalningar å statsskulden efter afdrag af till riksgäldskontoret ingående ränte- och kapitalbetalningar; börande i den likvid, som skall för det sistförflutna året i riksgäldskontoret med statsverket upprättas, statskontoret påföras eller godtgöras det belopp, hvarmed de till riksgäldskontoret inbetalda förenämnda anslag må hafva understigit eller öfverskjutit den summa, hvarmed berörda utgifter, efter frånräknande af omförmälda afdrag, i verkligheten från riksgäldskontoret utgått.

§ 54.

Riksdagen har år 1877 medgifvit, att de medel, som influtit eller därefter inflöte för försäljning, jämlikt kungl. brefvet den 29 maj 1874, af åtskilliga mindre kronolägenheter och enligt Riksdagens skrifvelse den 11 i samma månad skulle af statskontoret levereras till riksgäldskontoret att där särskildt bokföras, intill dess Riksdagen fattat beslut om deras användande till inköp af skogbärande eller till skogsodling tjänlig mark, finge, i

den mån tillfällen sig yppade till inköp af dylik mark, hvilka af Kungl. Maj:t pröfvades vara fördelaktiga och hvartill medel icke kunde beredas från de till skogsväsendet anvisade reservationsanslag, för sådant ändamål af Kungl. Maj:t disponeras.

Sedan 1888 års Riksdag ytterligare medgifvit försäljning af vissa andra mindre kronoegendomar, dock under villkor, att de genom denna försäljning inflytande medel skulle användas för inköp af skogbärande eller till skogsbörd tjänlig mark, och i sammanhang därmed föreskrifvit, att äfven dessa medel borde inlevereras till riksgäldskontoret och där bokföras på sätt stadgadt vore angående köpeskillingarna för de kronoegendomar, som såldes enligt kungl. brefvet den 29 maj 1874, har 1889 års Riksdag medgifvit, att de sålunda, efter försäljning jämlikt kungl. brefvet den 18 maj 1888, influtna eller hädaneftre inflytande medel finge för ofvan angifna ändamål under en tid af tre år, räknadt från den 1 januari 1889, af Kungl. Maj:t disponeras.

Riksdagen har år 1891 medgifvit, *dels* att ytterligare vissa andra mindre kronoegendomar finge försäljas, dock under samma villkor i fråga om försäljningsmedlens användande och med samma föreskrift angående medlens inleverering till riksgäldskontoret och bokföring därstädes, som i nästföregående stycke omförmålas, *dels ock* att ej mindre köpeskillingarna för de kronoegendomar, rörande hvilkas försäljning beslut jämlikt kungl. brefvet den 18 maj 1888 fattades under tiden till och med utgången af år 1894, än äfven köpeskillingarna för de egendomar, om hvilkas försäljning på grund af 1891 års Riksdags medgifvande beslut under nyssnämnda tid fattades, finge för ofvan angifna ändamål af Kungl. Maj:t disponeras.

Riksdagen har vidare år 1894 medgifvit, att enahanda bestämmelser rörande ifrågavarande köpeskillingar skulle vara gällande med afseende å de kronoegendomar, rörande hvilkas försäljning beslut jämlikt kungl. brefven den 18 maj 1888 och den 29 maj 1891 fattades under tiden till och med 1897 års utgång, hvilken tid af 1897 års Riksdag utsträckts till och med utgången af år 1900 och af 1900 års Riksdag till och med utgången af år 1903.

År 1902 medgaf Riksdagen, *dels* att ytterligare vissa andra mindre kronoegendomar samt till inköpta skogsegendomar hörande områden finge försäljas, dock under samma villkor i fråga om försäljningsmedlens användande och med samma föreskrift angående medlens inleverering till riksgäldskontoret och bokföring därstädes, som, enligt hvad här ofvan nämnts, af Riksdagen år 1888 och 1891 meddelats, *dels ock* att köpeskillingarna

för de kronoegendomar samt till inköpta skogsegendomar hörande områden, rörande hvilkas försäljning på grund af 1902 års Riksdags medgifvande beslut fattades under tiden till och med utgången af år 1903, finge för inköp af skogbärande eller till skogsbörd tjänlig mark af Kungl. Maj:t disponeras.

Riksdagen medgaf år 1903, att Kungl. Maj:t ägde för ofvan angifna ändamål disponera köpeskillingarna för de kronoegendomar samt till inköpta skogsegendomar hörande områden, rörande hvilkas försäljning beslut jämlikt kungl. brefven den 18 maj 1888, den 29 maj 1891 och den 23 maj 1902 fattades under tiden till och med utgången af år 1906, och har denna tid af 1906 års Riksdag utsträckts till och med utgången af år 1909.

På grund häraf åligger det riksgäldskontoret att, på Kungl. Maj:ts rekvisition, utbetala ofvan omförmälda, till riksgäldskontoret inlevererade försäljningsmedel.

§ 55.

I öfverensstämmelse med Riksdagens beslut i fråga om begagnandet af de för undsättningar vid missväxter eller felslagna skördar afsedda medel, intill dess desamma behöfva för sagda ändamål användas, skola dessa medel, till den del de icke äro för anvisade utbetalningar erforderliga, öfverlämnas till riksgäldskontoret; hvaremot det åligger riksgäldskontoret att sådana mottagna medel, enligt Kungl. Maj:ts föreskrift, statskontoret uppå dess rekvisitioner tillhandahålla.

§ 56.

(Kommer att innehålla Riksdagens beslut om riksgäldskontorets upplåning.)

§ 57.

Då obligationer och räntekuponger för de af riksgäldskontoret upptagna lån icke varda inom den för deras inlösande bestämda preskriptionstid hos riksgäldskontoret företedda, skola de medel, hvilka för infriande af sådana obligationer och räntekuponger innestå hos de för lånen afsatta likvidations- och amortissementsfonder, öfverföras till riksgäldskontorets allmänna kassa, för att till fyllande af kontorets öfriga behof kunna användas.

§ 58.

De medel till belopp af 15,000,000 kronor, som af fullmäktige i riksgäldskontoret enligt bemyndigande af 1904 års Riksdag anskaffats för

beredande åt riksgäldskontoret af kassareserver i utlandet, böra i regel hållas innestående hos utländska banker och bankirhus eller vara placerade i främmande staters skuldförbindelser.

Riksgäldskontorets öfriga kontanta tillgångar skola, så vidt och så länge de icke behöfva användas för samma verk åliggande utbetalningar, insättas i riksbanken eller hållas allmänna rörelsen till handa och göras räntebärande genom deras utlåning på sätt, som fullmäktige i riksgäldskontoret anse innefatta full säkerhet; ägande fullmäktige jämväl att för sådana medel uppköpa antagliga obligationer eller andra förbindelser, som anses kunna utan svårighet och kapitalförlust vid inträffande behof föryttras. Vid utlåning skola riksgäldskontorets räntebärande obligationer såsom hypotek åtnjuta företräde framför hvarje annan erbjuden säkerhet. Utlåningstiden, lånesummans förhållande till hypoteket samt den ränta, hvilken för ifrågasvarande lån skall till riksgäldskontoret erläggas, må, med afseende å såväl penningställningen som säkerhetens beskaffenhet, af fullmäktige bestämmas.

§ 59.

För bestridande af riksgäldskontoret åliggande betalningar äger detta verk att begagna ett kreditiv i riksbanken till belopp af högst en million fem hundra tusen kronor; börande i afseende på kreditivets begagnande de uti bankoreglementet därom meddelade föreskrifter lända till efterrättelse

§ 60.

Därest sådant för verkställigheten af riksgäldskontoret åliggande utbetalningar finnes nödvändigt, äga fullmäktige att anskaffa därtill erforderliga medel genom upplåning mot riksgäldskontorets skuldförbindelser eller begagnandet af krediter på villkor, som fullmäktige äga bestämma; ägande fullmäktige därjämte att, för beredande af tillgång till erforderlig kassaförstärkning åt statskontoret, i mån af behof upplåna medel mot vare sig riksgäldskontorets skuldförbindelser eller obligationer i svenskt mynt, ställda till inlösen antingen efter viss förfallotid eller efter föregången, af riksgäldskontoret verkställd uppsägning; varande åt fullmäktige öfverlämnadt att, med hänsikt till de vid upplåningen sig företeende omständigheter och förhållanden, bestämma räntevillkoren samt fastställa betalningsterminerna för dessa obligationer.

I afseende på öfrig upplåning mot tryckta eller graverade obligationer lämnar Riksdagen särskilda föreskrifter.

Angående fullmäktige tillhörande särskilda åligganden och uppdrag.

§ 93.

Riksdagen har år 1906 *dels* uppdragit åt fullmäktige i riksgäldskontoret att, för utrönande huruvida lämpliga konstverk kunna erhållas för dekorerings af de härtill afsedda större fälten i riksdagshusets plenisalar, anordna en täflan mellan konstnärer samt därefter jämte framläggande af det vunna resultatet till Riksdagen göra den framställning, hvartill förhållandena föranleda, *dels ock* bemyndigat fullmäktige att af förslagsanslaget till riksdagskostnader i mån af behof använda ett belopp af 10,000 kronor till bestridande af kostnaden för berörda täflan.

§ 94.

Riksdagen har år 1906 *dels* uppdragit åt fullmäktige i riksgäldskontoret att för begränsning af platsen framför riksdagshuset låta mot Norrbro uppföra en barriär af sten med erforderliga öppningar för trafiken, *dels ock* bemyndigat fullmäktige att af förslagsanslaget till riksdagskostnader i mån af behof för nämnda ändamål använda ett belopp af 26,000 kronor.